

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Hirdetési díjak:

egy 30 négyzetes cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilvántartási díjak garmondsora után 30 kr. fizetendő.

Hivatalos óra: d. e. 8—11-ig, d. u. 3—5-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 50 kr.

Községeknek egész évre előfizetve 5 frt.

Az iskolai év elején.

Az iskolai év beálltával már megnyiták a kisebb és nagyobb tanintézetek. A tantermek melyekben a szünidő hosszú napjaiban néma halgatag csend uralkodott, a gyülekező tanulók zajos lármájával telnek el s a növendékek gyülekeznek a szélrózsa minden irányából, kiket a múlt évi fáradságot kipihent tanítóikar ujjalt erővel, felüdült kedéllyel fogadnak a nagy és fontos munkájuk kezdetén.

Megkezdődnek azon tantárgyak előadásai, melyek a család és haza reményeinek, az életre szükséges ismereteket megadják.

Megnépesednek az iskolák, azonban, ha a statisztikát megtekintjük, úgy találjuk, hogy sok igen sok és nagy a növendékek azon száma, mely hiányzik a tankötelesekből nem jelentkező a beíratásra.

Nem fürkesszük okát ezen mulasztásnak, hanem most az iskolai év elején a szülők nagy zömehez szólunk, illetőleg a gazdálkodással foglalkozóknak, ha szabad úgy mondanunk, mint egy lecke adólag szólunk, hogy az iskolai elméleti ismeretek mellett micsoda gyakorlati eljárással neveljék gyermekeiket, hogy így megszerezve bírassák azon képességeket, melyek a mai világban a megélhetést föltételezik.

A jó gazdálkodáshoz manapság hivatásszeretettel mellett üzleti ügyesség és kellő tudomány is szükséges. E szerint kell tehát a gazdának gyermekét nevelni, ha azt akarja, hogy jó gazda váljék belőle.

Sajnos, a mi gazdáink fiai ebben a tekintetben nagyon elhanyagoltatnak s nincs is kilátás rá, hogy egyhamar javulni fog e tekintetben a helyzet. Sok megpróbáltatáson kell még keresztül menni a gazdasági osz-

tálynak, míg e tapasztalati igazságra maga is rájön.

Van azonban a gazdasági nevelésnek egy praktikus módja, mely Amerikában a legjobb eredményeket mutatja fel s melyre nem mondhatja a legelfogultabb gazda sem, hogy viszonyaink közt nem alkalmazható.

Hogy a gyermek a gazdálkodást megszeresse, mindenekelőtt érdeklődni kell a gazdasági munkálatok iránt; ezt pedig csak úgy érhetjük el, ha némi felelősséggel járó munkát bízunk reá, melyből neki a felelőség fejében — egy kis haszna is legyen. Természetes, hogy elegendő szabad időt is kell a gyermeknek hagyni, nehogy a gazdasági munkát nyűgnek érezze.

Kezdetben pl. egy bárányt adunk neki, hogy azt ápolja, etesse. Ezt a bárányt tekintse teljesen a magáénak. Legyen az övé a pénz is, amit a gyapjuért kap. Indirekt uton értelmes szülők elérik azt könnyen, hogy a pénzt nem költi el haszontalanságra. A gyermek rendesen szaporítani igyekszik „nyáját.” Számon tartja a bevett pénzt és érdeklődik a gazdaság iránt; sőt volt rá eset, hogy a gyermek a szomszédba is elment napszámra dolgozni, hogy még egy báránykára valót szerezzen magának.

Ha a gyermek nagyobb lesz, egy kis területet adunk neki a kertben vagy egyebet, — hadd gazdálkodjék azon tetszése szerint. El fogja lesni apja vagy anyja példája után a teendők sorát és mikéntjét s megtanulja a praxisból, hogy termi a föld — a hasznát. Ez a haszon természetesen az övé. Amerikában alig van gazdaság vagy kert, melyből a gyermekek számára külön kisebb részeket ne lennének kiszakítva. Sőt némely amerikai gazdasági lapban külön rovat is van az ily gazdálkodó gyermekek számára,

kik azokban elmondják tapasztalataikat és tanácsokat kérnek.

Ily módon könnyen el lehet érni, hogy a gazda fiai érdeklődjenek a gazdálkodás iránt s megszeressék jövődi hivatásukat. Természetes, hogy a jelzett módot a körülményekhez és a gyermek egyéni hajlamaihoz képest számtalan-féleképen lehet módosítani, csak azt a főszempontot kell szem előtt tartani, hogy a tényleges birtoknál és a haszon reményénél semmi sem képes az érdeklődést jobban felkelteni s ébren tartani.

Az üzleti ügyesség részben veleszületik az emberrel, részben theoretikus tanulmány által szereshető meg, legnagyobbbrészt azonban a gyakorlat és gyakorlati nevelés adja az ügyességet. Azon gyermekre, ki mindig helyesen vezetett, jó és sikeres gazdálkodást látott maga előtt, kétségkívül rá fog valami ragadni azon ügyességekből, melyek azon gazdaságban otthonosak.

Csak hogy ez még nem minden, mert a jó példa egyedül még nem teszi őt ügyes gazdává, épp oly kevésbé, mint a hogy nem jó uszó még az, aki csak a partról nézi a jó uszókat.

Fődolog a gyakorlat. Az atya ismertesse meg gyermekét gazdálkodásaink részleteivel. Tegye őt fokozatosan bizalmasává; a gyermek, kivált a serdülő gyermek lelkére e bizalom igen nagy hatással van: önértetét, jellemét fejleszti. S ha aztán egy és más dologban önálló cselekvési tért engedünk neki, esetleges botlásából legjobban s legalaposabban fog tanulni.

A gazdálkodás legjobb iskolája maga a gazdaság s épp azért most az iskolai év elején ajánljuk gazdáink figyelmébe, hogy gyermekeik nevelését lehetőleg ezen gyakorlati képességek megszerzésére irányítsák. X. X.

„A Szolnok-Doboka” tárczája.**A papagáj.**

Ottó úr sokszor volt úgy futólag szerelmes, de most az egyszer akkora konfliktusba jött Ámor urfival, hogy ő maga se tudta miképen fog szabadulhatni. Háromszor látta „őt,” háromszor nézett alaposan a szemeibe, egyszer a cirikusban, egyszer a színházban és egyszer midőn a kocsijába ült egy öreg ur társaságában. S ez többet tett ki, mint midőn máskor heteken át udvarolt másoknak. S hogy mekkora hatással voltak ezek a futó pillanatok reá, kitűnik abból, hogy nem is tudta milyenek az ő szemei; feketék, kékek vagy szürkék. Igézet fogta el, minden komolysága mellett, mely lassanként a reménytelen szerelemmel volt kebelét betöltendő.

Midőn így buskomor állapotában egy alkalommal a vizpartján lévő berek árnyas fái között sétált, ki-kitörő sohajokat küldve az érzéketlen lombok vagy csevegő habok felé, egy padat lát meg, mely oly hívogatólag intett pihenőre. Ez épen jó lesz gondola magában, itt kipihenhetem magam és zavartalanul foglalkozhatom örök ideállommal. „Nem szabad,” szóllal meg valaki rekedtes hangon, „ki az?” kérdi Ottó úr, s bámulva tekintett körül, mert nem látott senkit se.

„Gazember!” volt a válasz.

Meglepetve tekintett fel a szemben lévő tölgyre, a honnan a hang jött, de nem látott

senkit. Végre egy tölgyfa sűrű levelei közt megpillantott egy szürke papagályt, mely alkalmas ülőhelyet választva magának, kedélyesen pislogott le fénylő szemeivel.

Jó reggelt! Jó reggelt! kiáltá a madár.

„Jó reggelt” volt a válasz; te úgy látszik derék gyerek vagy, mondá Ottó, valjon honnan szöktél meg és hogy hívnak?

Koko, Koko! szólta a madár.

„Ah, Koko” . . . roppant regényes dolog, jegyzé meg, Ottó, „nem jönnél kissé lejjebb.”

„Gazember!” szólta a madár.

Végre sok csalogatás után a vállára repült s Ottó szépen megsimogatva indult el vele, biztatva, hogy itt az erdő sűrűjében nem neki való az élet, a ki a szalon kábitó légkörében szokott otthon lenni.

„Szeretlek, gazember, jó reggelt!” ebből állott a madár tudománya s így társologtak hazáig. „Itt van már az esti lap?” kérdé Ottó gazdaszszonyától.

Itt van tessék; de nini miféle csinos állatkát hozott az úr haza. Jaj be kedves, . . . mondá a gazdaszszony.

„Vén szotyor!” sikitá a madár tollait borzongatva. „Juj! csunya besztiája, hogy csufolkodik. Tán csak nem akarja az úr megtartani ezt a csunya szajkót.”

Dehogy tartom, de nini itt a hirdetés:

20 frt jutalom annak, ki egy szürke, Koko névre figyelő papagályt tulajdonosának visszaad.

Értekezhetni hársfa-utca 6-ik sz. alatt az Anna villában.

A dolog regényesnek ígérkezik, 20 frt jutalom, ez nem sokat ér, de az Anna villa, az már mond valamit.

Egy perc alatt fiakerbe ült Ottó s a víg papagályt magához véve, értelmes módon adta tudtára, hogy jó úton vannak. A madár is mintha érezte volna a dolog nyitját, mert hihelgően simult hozzá, szeretlek, csokollax, gazember s több efféle hasonló kifejezésekben nem fukarkodott.

Már szürkülni kezdett, midőn az Anna villához értek. Livrés inas jelentkezt a csöngettyű szóra s Ottót fürkésztve „Ni a mi drága Kokonk” felkiáltással kezében a névjegygyel rohant jelenteni a kisasszonynak a kedves vendégeket.

Tágas és fényesen kivilágított terembe lépett be az idegen; Koko ráismerve a szalouna, élénk szárnysuhogtatás között röpült a szembe jövő leány vállára.

„Bocsánat kisasszony!” Így szóllott Ottó, hogy ily kisőn alkalmatlankodom. „Oh kérem,” válaszolá Anna, „őn nagy örömet okoz nekem, melyet valóban nem reméltem.”

Ez alatt kezét nvujtá a leány s egy szép fejt, bársony sima kezecs e nyugodt meg az Ottóéban. Az idegen a nagy meglepetéstől szóhoz sem tudott jutni, hisz ez volt az az égi tünemény, a kit háromszor látott s kit sűrű sohajok közt nevezett „ő”-nek.

A kolozsvári állatkiállítás.

Aug. 29. — Szept. 2.

Az erdélyi részek minden vidékéről való birtokosok állatai bemutatták: az erdélyi állattenyésztést, mely még mindig olyan, hogy a kolozsvári kiállításon büszkesség töltheti el az erdélyi gazdát, látva a kiállított szebbnél-szebb, erőteljes és nemesfajú házi állatokat. Az idei kiállítás nem marad hátra a tavalyi s az előző évekéitől. — Vannak ugyan osztályai, pl. szarvasmarha osztály, melyben sajnos kevesebb a kiállított állat, de viszont más osztályban mint a lóosztályban, az idén több a kiállított állat, mint tavaly. A baromfi-osztály meg épen gazdagon van képviselve. A bíráló-bizottságok elnöke br. Wesselényi Béla nagybirtokos, az egyes albizottságokban külön csoportokban működtek, figyelemmel vizsgálva minden egyes kiállított állatot. Megyénkből a következő tagok működtek: a lóbíró-bizottságban: Gróf Kornis Viktor, Fejérvári Károly. Az erdélyi magyar marhát bíráló-bizottságban: Szombatfalvi Győző. Az idegen marhát bíráló-bizottságban: Voith Simon. A bivalat bíráló-bizottságban: Biró István. A hizott állatokat bíráló-bizottságban: Voith Gergely. Midőn ezen szakbizottság, élénken vitatkozva, magyarázgatva, jegyeztetve nézegette az állatokat, rendkívül mozgalmas és érdekes képet nyújtott. Lépjünk azonban be a kiállítási csarnokba és tekintsük meg közelebbről is a kiállított állatokat. Mindjárt a bejáratnál jobbra br. Wesselényi Béla zsibói ménéséből vannak Erdélyben született angol telivér lovak. Angyal Bandi sötét pej, ez a legdrágább ló a kiállításon, ára 3000 frt. De tekintsük meg a megyénkből kiállított állatokat. A könnyű teher alá való háts lovak közt Maxin Jánosnak szép erdélyi fajú lovai vannak, kiállított: Gersch Lipót, Nagy-Iklódról, Czetz Ártúr Deésről, Bokros Lajos, Szükeréről, Vaska Gyula, Kendi-Lónáról, Szombatfalvi Győző, Deésről. A hámos lovak közt láttuk Biró István lovait. Valóságos gyönyörűség nézni a lóosztályt. Mindenik kiállított ló külön kitüntetést érdemel. Számos vásárlás történt s remélhető, hogy többen is fognak venni a kiállított szép lovakból. Az idei kiállításon a szarvasmarhák nincsenek tulságos számmal, de kétségtelenül igen szép példányok láthatók közülök. A tenyészbikák közt kiállított igen jó fajú bikát gróf Kornis Viktor. Összevisza 16 darab „fekete tehén“ van kiállítva, ezek közt Vaska Gyulától egy. A juhosztályban itt hét kiállító vett részt. Mindjárt szombatúnnak gr. Kornis Viktor juhait is. A sertésekből úgy látjuk mintha az előző években szebb példányok lettek volna kiállítva. Ezek közt gr. Kornis Viktor szép sertései. A kiállítás megnyitása minden ünnepélyesség nélkül volt, a mi nagyon helyes szokás. E gyakorlati célú kiállítással a parádézás nem is fér össze és

időt vesz igénybe. Község szép számmal volt jelen a megnyitáson. Az idő kedvezett.

Most már lássuk kik lettek megyénkből ki-tüntetve. A könnyű teher alá való háts lovak közt a második arany díjat, 150 frankot nyerte Bokros Lajos, szükeréri birtoko. Az első pénzdíjat, 100 frtot nyerte Vaska Gyula, kendilónai birtokos. A második pénzdíjat, 75 forintot nyerte Czetz Ártúr, deési birtokos. A harmadik pénzdíjat, 50 frtot Gersch Lipót, nagybirtokos. A hámos lovakért a harmadik aranydíjat, 150 frankot nyerte Biró István, monostorszegi birtokos. A hámos lovak közt a második aranydíjat, 150 frankot nyerte Vaska Gyula kendilónai birtokos. A gazdasági lovak csikós kanczáért a második aranydíjat, 75 frankot nyerte gróf Kornis Viktor, szentbenedeki nagybirtokos. A negyedik arany díjat 50 frankot nyerte Maxin János bátoni birtokos. Az erdélyi magyar szarvasmarhákért az első arany díjat 300 frankot nyerte gr. Bánffy György. Fejős tehénért a negyedik pénzdíjat 15 frtot nyerte Vaska Gyula tehene. Tenyész bivalokért a harmadik aranydíjat, 50 frankot nyerte Vaska Gyula bival-tehénével. A juhosztályban a negyedik aranydíjat, 25 frankot nyerte gr. Kornis Viktor 2 kos, 4 anya juhaival. A sertésosztályban a második aranydíjat, 50 frankot nyerte gróf Kornis Viktor kocaival. A mostani, 8-ik állatkiállításon ki van állítva ló 107 drb; erdélyi magyar szarvasmarha 120 drb; idegen fajú szarvasmarha 21 drb; bival 16 drb; juh 70 drb; sertés 96 drb; tyúk 184 drb; kacs 37 drb; lud 11 drb; pulyka 3 drb; galamb és madár 216 drb; (baromfi összesen 451 drb). Hizott szarvasmarha 6 drb, hizott sertés 11 drb. A kiállított állatok főösszege 898 drb.

A kiállítással egybekötött mellékiállítások a lövöldében, a legsikerültebbek közé tartoznak. Különösen sok a nézője volt a méhészeti osztálynak, hol a mézkészítést lehetett látni. A veteményes és kertészeti kiállítások között a szász gazdasági egyesületi és a kolozsmonostori tanintézet kollektív kiállítása a legszebbek közé tartoztak, a déli növények nagy s szép kiállításával pedig Schultz Rezső hódított nézőközönséget. Sinkovics új fajta sárgadinyei is tetszettek. A konyha-, kerti eszközök kiállítása között egy új fajtájú aszalógép érdemelt különösebb figyelmet.

A kiállítás végét érdekessé tette gr. Bethlen András fölmívelési miniszternek Tormay osztálytanácsos kíséretében Kolozsvárra történt megérkezése. A minisztert gr. Bély Ákos főispán és a tanács tagjai várták az állomásnál. Érkezésekor mindjárt karakterisztikus jelét adta annak, hogy mennyire nem barátja a hivatalos fogadtatásoknak és hogy mennyire otthon érzi magát. Ugyanis megérkezésekor gr. Bély Ákos főispán szónoklattal akarta üdvözölni, a főispán reá is kezdett a szó-

noklatra: Nagyméltóságu miniszter ur! . . . Tovább nem folytathatta, mert a miniszter épen nem ünnepélyes exellenciás hangon, hanem kedélyesen szólt vállára ütve a főispánnak: Hadd el; hadd el! Szervusz barátom! . . . Hát hogy vagy? És ezzel minden hivatalos fogadtatás véget ért, a miniszter a jelenlevőkkel a legszívélyesebben beszélgetett és úgy viselkedett, mint egy gavallér, nem pedig mint egy nyakig gombolkozott kegyelmes és roppantul száraz miniszter. Lakást a Hungária szállodában vett a miniszter, ki a délelőtti folyamán meglátogatta az állatkiállítást és a gazdasági tanintézetet. Aztán a hivatalos tisztelgéseket fogadta. Másnap Tordán a bikatelepet megtekintve, visszatazott Budapestre.

A füzes-Szentpéteri tűzvész.

Lapunk közelebbi száma már a satjában volt, midőn vettük a füzes-szentpéteri tűzvésznek szomorú hírért, most közöljük a borzasztó tűzvésznek következő részleteit. A f. hó 28-án d. u. 1 óra tájban tört ki, még pedig oly rohamosan — élesztve a nagy szél által is — hogy rövid negyed óra alatt a falu észak-nyugati része teljesen lángokban állott. A megrémült lakosság osaknem megdermedten s jajveszékelve állott csekély megmentett holmija mellett s a tűz lokalizására a veszély első perczeiben gondolni sem lehetett a kétszeres égető hőség miatt. Eközben érkeztek meg az alig felóránnyira fekvő Hidalmásról a derék mentők új fecskendőjükkel s valóban az ők megfeszített önfeláldozó munkásságoknak köszönhető nagy részt, hogy megmentetett a mi menthető volt s a tűz terjedésében meggátoltatott. Nagyban akadályozta az oltást a nagymérvű vízhiány. A tűz közelében lévő patak a tartós szárazság következtében teljesen elapadt s a közelben lévő kutakból is csakhamar kiszivattyuztatott a víz; innen van az, hogy a legönfeláldozóbb segítség mellett is mintegy 40—50 ház ugyanannyi melléképületekkel lett martalékává a tűznek. A leégett házak közt van a g. kel. iskola, a jegyzői lak és iroda is, melyből az iratokat csak nagy nehézen lehetett kimenteni. A szegény emberek nyomora annál kínosabb, mert idei gabonatermésök és takarmányuk mind odaveszett s biztosítva semmi sem volt. Az út mellett lévő távirda-póznák földig leégtek s a sodronyok a földön fekszenek, ennél fogva a távirda közlekedés megszakadt. A tűznek fájdalom! emberélet is esett áldozatul. Egy 4—5 évesnek látszó gyermek iszonyuan összeégett hullájára akadtak az égő romok közt, kiléte azonban eddig megtudható nem volt. Valószínűleg gondatlan szülei mezőre menve, rázárták az ajtót. A tüzet egy kis gyermek vigyázatlansága okozta. Egyedül volt otthon s gyufával a ház előtt felhalmozott kendert meggyújtotta, innen

A leány mélyen lesütötte szemét s az arcát elfutó pir mintha csak jelezte volna, hogy nem ismeretlen előtte a csinos fiatal ember.

A csendet Koko törte meg, előszedve kurta szótárából ismeretes szavait s míg a leány szégyenkezve gondolt a 20 frt jutalomra, az alatt Ottó a leány szép szemeit vizsgálva, jelentette ki, hogy a jutalmat fordítsa egy szegény család felsegélésére, ő neki a legnagyobb jutalom, hogy szolgálatot tehetett.

„Valjon lesz-e alkalmam önnek szíveségét visszazonozni,” kérde a leány? „Egy szelíd pillantás égszínké szemeiből, egy elfutó mosoly ajkairól, engem boldoggá tett,” felelé Ottó, mélyen megbajtá magát s újra érzé a bársony kezecske puha simaságát. Az édes öröm érzeményétől elkábultva sietett Ottó hazafelé, az estét nem töltötte barátai körében, egyedül ideálja emlékének — mely futó volt mint az árnyék, a bűvös percek behatásának szentelte. Éjjele álmatlan volt s alig várta, hogy fejét, szívét, melyen a láz ütött tanyát, a hajnali friss levegőn lehűthesse.

Utját arra vette, a merre szívének minden porczikája vonzotta.

Csinos kis ház volt az a 6-dik szám. Vadszőlő borította a falakat, hársfák árnyékozták be az ablakokat és az „Anna Villa“ felirat nagy ércbetűi aranyosan ragyogtak a hajnali napfény ferde sugaraiban.

A ház előtt meglassította Ottó a lépteit, valjon hol lehet ilyenkor, — gondolá magában, — bizonyára még alszik, de hol, melyik szobában?

De ni — mi volt az, — az ablak megnyílt s mögötte egy fehér csipkés kendő, benne rózsás arc — valóban ő volt az.

Ottó úr zavartan vette le a kalapját hogy köszönjen, mosolyogva és elpirult arczeccsal viszonozta azt a leány.

Ottó uszott már a boldogságban. Másnap újra erre felé vette az útját. A jelenetek minden nap ismétlődtek valami két hétig, midőn szomorun kellett meggyőződnie, hogy az ablaktáblák be vannak téve, üres, kihaltak látszott az egész park.

A napi érdekes sétákat egyszerre megszakítani fájdalmasan érinté Ottó szívét, a mi annál érezhetőbb volt, mert a séták egyedüli indoka, az ideál elröppült.

Hamar tisztába jött a helyzettől. Hogy innen távoznia kellett, azt követelte szíve nyugalma. Messze tájra, hogy a fiatal szíven ütött sebek gyógyuljanak, hogy a feledékenység sűrű fátyola borítsa a multat,

Negyed napra Ottó már egy tengeri fürdő magányos szállójában viradt meg, annak ablakából nézte az eltűnő habokat, melyeket a vihar épen úgy felkorbácsolt, mint érzelmeit indulatokká a szerelem. Valjon elfognak-e ezek is csendesülni végkép, örökre, mint a hullámok vagy pedig csak ideig, órákig, mint a tenger. Ezek a gondolatok váltakoztak elméjében, midőn hirtelen ismeretes hangokat hallott a földszintről felhatolni. Kinéz az ablakon; „jó reggelt, jó reggelt!” szólott valami odalent. Hisz ez Koko, mondá hangosan

Ottó s szíve teljes érzelmével adta vissza a jó reggelt. Koko okosan nézett erre is, arra is, míg végre sikerült neki az ismeretes idegent észrevenni. Gazember! volt a viszontválasz. És Annának minden rábeszélése, hogy nem szabad olyasmit mondani, nem segített a dolgon, Koko állhatatosan megmaradt témája mellett, úgy, hogy Ottó már nem tudta magát tartoztatni s hangos nevetésben tört ki.

Meglepetve tekintett ki Anna az ablakon s egészen elpirult, midőn Ottó köszöntését hallotta.

Ugy-e kisasszony, neki indulni a világnak czéltalanul és a legelső állomáson őnt látni, ez már szerencse.

„Igazán” felelé a leány, „sokszor godoltam önre,” de azt még se hittem volna, hogy itt találkozunk.

„Megtette már a reggeli sétáját?” kérde Ottó. „Nem még” — elkísér? — válaszolá a leány. „A legszívesebben” mondá Ottó. „10 percz alatt a bejáratnál leszek” jegyzé meg a leány.

A séták mindegyre ismétlődtek, Ottó megismerkedett a leány atyjával, szerelem, barátság mind bensőbb lett.

A részletekkel nem untatom az olvasót. A fiatalokból egy pár lett; apa rájuk adta az áldást és Koko is megtanulva az idegen nevét, vigan kiáltotta „Anna, Ottó, hurrráh!”

Nem épen, de mégis — jegyzé meg a fiatal pár.

harapódzott el hihetetlen gyorsasággal a tűz. Bár szolgálna ez eset is intésül a szülőknek, gyermekeikre nagyobb gondot fordítani.

IRODALOM.

— **Armenia** című magyar-örmény havi folyóirat negyedik évfolyamának 9-ik vagyis szeptemberi füzeté is megjelent. Az örmények történeti életét ismerteti az Armenia a legrégebbi időktől a legújabb időkig. A legújabb füzet tartalma a következő: előlhozza Dádián örmény herceg és nejeének csinos arczképét, a ki a nagy magyar Szécsenyi Istvánnak unokája, illetőleg leánya a Törökországban élő Ödön fiának, ez ifjú párnak életéből érdekes adatokat közölve Dr. Simai Jánostól. Örményország őstörténete a váni ékiratok világánál II. Dr. Molnár Antaltól. Anglia és az örmények. — Simay Gergelytől. A szép Rózsá. IV. (Elbeszélés az erdélyi örmény életéből.) — Krista Klárától. Bucsujárás Örményországban, — Cselingárián Jakabtól. A váni örmények életéből Szongott Margittól. Adatok az erdélyi örmények történetéhez, — Bárány Jánostól. Felső-Armenia IV., — Markovics Jakabtól. Egy örmény Nábob, — Szongott Kristóftól. Még a kisebb közlemények, az irodalom és művészet, a közgazdasági élet és az újdonságok ügyes tollal irt rovatai töltik ki a jól szerkesztett füzetet.

VEGYESEK.

— **Megyei gazdasági egyletünk** ügétőversenyére — melynek pályázati feltételeit lapunk közelebbi számában közöltük — három versenyző jelentkezett és pedig: Kustár Lajos ur kettős fogattal, Brandt Viktor és Révész László urak pedig egyes fogatukkal.

— **Eső** A hosszas szárazság közepette kedden kezdett a láthatár borulni, szerdán viradóra a szél által hordott felhőkből egy rövid esőnk volt, mely bár még a földfelületét se áztatta meg: de lehűtve a lég hőmérsékét, ez által könnyebbé lett nyomott lélekzésünk s majd a napokon át borongó láthatáron összetömörült felhők áldásos cseppei péntek délelőtt nagy mértékben áztatták meg a kiszáradt földet, a mi legtöbbet használhat a fejlődésben elmaradott szőlőnek s lehetővé teszi a mag alá szántással az öszivetés megkezdését.

— **Csendőrség elleni lázadás** volt a múlt vasárnap Bethlenben, az ottan tartatott országos vásár alkalmával. Két csendőr egy ismeretlen oláh parasztot csendháborításért a vásártérrel kiutasított, amaz kiutasítása közben folytonosan macskaskodott, a csendőrökkel szembe szállott, szitkozódott s így kénytelenek voltak őt bekísérni, ezért a parasztok közül sokan egy nagy tömegbe verődve a kísérő csendőrök után indultak követelvé, hogy azt eresszék szabadon. A csendőrök látván a tömörültek szándékát, egyik, ki czimzetes őrsvezető volt Lukács János társának meghagyta, hogy a míg ő a csendháborítók kezdőjét bekíséri, addig a tömeget tartsa vissza s oszlassa fel. Lukács János a csöcselékekhez fordult s illedelmesen intette őket, hogy oszoljanak szét. A tömeg azon része, mely csak kíváncsiságból gyűlt össze, csakhamar oszlani is kezdett, de a másik része nem mozdult, hanem Nát Vaszilika 60—65 éves alsó-oroszfalusi jómódu oláh paraszt, a ki mint látszik, a talu szája, izgató szavaival lármát ütött. A csendőr az őreget hallgatásra intette s távozásra kényszerítette, de Nát Vaszilika nem engedelmessévé az őreget erőszakosan akarta eltávolítani, erre aztán a tömegből többen kiugrottak, a csendőrt megtámadták s mielőtt ez magát védhette volna, kiragadták a fegyvert a kezéből; a ki kiragadta éppen az öreg Nát idősebb fia volt, azonnal fel is emelte, hogy a csendőrt fejbe üsse vele, de szerencsére egy Székely Albert nevű rettegi születésű fiatal megragadta hátulról, ezalatt a csendőr kivonta hüvelyéből oldalfegyverét, balkezevel megragadta puskáját; e közben már az egész tömeg fellázadván, botokkal rohantak a csendőrré, ez látván a megszorult helyzetet, kardjával először is az öreg Nát Vaszilikára vágott, a ki éppen megakartá ütni, azután a fia kezére, a ki még mindig a fegyvert fogta. Lukács János csendőr előbb könnyű sebet ejtett Nát Vaszilika

és fián, de azok addig dühösködtek a míg csak sebeiket bírták; a legsúlyosabb sebeket Nátnek az idősebb fia kapta, azonban a mint a helyszínen megjelent orvosok allitják, nem életveszélyesek. Még a nap mind a kettőt a deési Rudólf kórházba szállították.

— **Kolozsvárt** a kiállítás folyama alatt élénk politikai mozgalom volt, mert ennek alkalmával érkezett Ugron Gábor Kolozsvárra az ott megtartott erdélyrészi függetlenségi pártgyűlésre. Az indóházánál a kolozsvári függetlenségi párt testületileg várta Ugront, ki a Brassó felől jövő gyorsvonattal érkezett meg és hosszantartó éljenzés által üdvözöltetett. A kiszálló Ugron elé Benel Ferencz pártelnök lépet s melegen üdvözölte.

— **A bagatell törvény**, mely tizenkét év óta rontja a magyar igazságszolgáltatás hírnevét s a kereskedelmi és ipari hitelt, nemsokára hatályon kívül lesz helyezve. Az erre vonatkozó javaslat szerint szabadságában áll ugyan jövőre is mindenkinek, a ki akarja, 20 frton alul levő követeléseit községi bíróság útján behajtani, azonban a 20 frton felüli követelések a jövőben ismét a törvény rendszeres útjára fognak tartozni.

+ **Szabó Károly** (1824—1890.) A magyar irodalomnak gyásza van. Szabó Károly hunyt el 64 éves korában, történetíró gárdánk egyik előkelősége, a kolozsvári egyetem nagyhirű tanára, a páratlanul jó ember. Halála nem jött egész váratlanul és mégis mindenkit megdöbbentett. Élete egy fél év óta lassu haldoklás volt; főnjárt, dolgozott az utolsó perczig, oly csöndes megadással a sors iránt, a mely hősré vallott. Már a télen kezdett betegeskedni, nem törődött bajával és ép oly kitartóan dolgozott, mint egészséges korában. — Mindenki azt hitte, hogy gyomorbaját gyógyítani lehet néhány heti furdőzéssel. — Julius havában Parádra ment, a honnan két hét előtt még betegebben került haza. Azért még mind fenjárt és végezte dolgait; de már maga sem bízott a gyógyulásban. Az utóbbi napokban már úgy járt mint az árnyék, vánszorogva s nesztelenül. Csak egy hét előtt lehetett lefekvésre birni. Özvegyet és 4 gyereket hagyott hátra. Egy nagy tudóst s egy páratlanul jó embert vesztettünk.

— **Népkönyvtárak.** Nógrádmegye közigazgatási bizottságának ülésén a vármegye tanfelügyelőjének azon indítványát is tárgyalták, hogy minden községben olvasókört és népkönyvtárat kellene létrehozni, továbbá havonként legalább egy hazafias szellemű felolvasást tartani. Bizottságot küldtek ki oly javaslat sürgős kidolgozására, hogy mint lehetne e jó indítványt valósítani.

— **A kalendárium kérdése** Mint egy lap írja, az orosz orvosok és természettudósok legközelebbi congressusán szóba fog hozatni az orosz és a nyugat-európai időszámítás ügye. Az a tudós, a ki az új számítás behozatalát javasolni fogja, roppant anyagot gyűjtött egybe annak kimutatására, hogy a jelenleg Oroszországban használatos kalendárium mennyi kellemetlenséget okoz s hogy minő szükséges a Gergely-naptárt Oroszországban is meghonosítani. Nálunk sincs különben nem csak azon felekezeti polgáraitra nézve, kik ezt számításba veszik.

Apró hírek. — **A kormány**, hir szerint, még a karácsonyi szünet előtt beakarja nyújtani a megyei közigazgatás újjászervezéséről szóló javaslatot; azt hiszik, hogy addig a Ház elkészül a költségvetés tárgyalásával. — **Az országos statisztikai hivatal** már szintén közre bocsátotta adatait az idei gabnatermést illetőleg. Ez adatok szerint az idei termés volt a legjobb az utóbbi hat esztendő termései közt. Csak az 1887-diki közelítette meg, de buza akkor sem termett annyi, mint most. — **A felvidéki magyar közművelődési egylet** árvamegyei fiókja tartotta meg idei közgyűlését. A helynevek magyarosítására nézve megtörténtek a kellő intézkedések, ugyanczint a magyar nyelvben legtöbb eredményt elért tanítók jutalmazására is. — **Milyen lesz a szüret?** Aligha jobb a közepesnél, mert a tavaszi szép remények meghiusultak és Magyarország idei bortermése még a filoxeramentes helyeken sem fogja meghaladni a középszerű évekét. — **A silingyiai nagy uradalmat** békési parasztok vették meg félmillió forintot. — **Az aradi vértanu-szobor** leleplezésé-

nek elhalasztásáról megújult hirt, most Zala György maga czáfolja meg. Tourbáin érczöntő már Aradon van az emlékszóbor négy csoportozatával. — **Az országszerte** oly megdöbbentő arányokban történt tűzkatasztrófák nagyobb arányu és erélyes segélyakeziót tesznek szükségessé. Maga a kormány karolta fel az inségbe jutottak ügyét. — **Grecksák Károly** mérsékelt ellenzéki orsz. képviselő tartotta beszámolóját. Tüzetesen és határozottan nyilatkozott a fuzió kérdéséről is, kijelentve, hogy hibának tartja, hogy a mérsékelt ellenzék Tisza Kálmán lemondása után nem ment bele a kormánypartba. — **A keleti ügyek** makacsul ugyanegy állapotban vannak. Szerbiában a radikális kormány folytatja orosz-barát politikáját. Bulgáriában ápolják a reménységet, hogy Ferdinánd fejedelem kormányzásának józanságát, államfentartó erejét elismerik. — **Az országgyűlés** megnyitása előtt, mely október 2-ára van kitűzve, megindultak a mozgalmak a pártok körében. — **Montenegró** fejedelme, Nikita tartotta meg egész csendben uralkodásának 20 éves jubileumát. — **Románia** lapok értesítése szerint a román hadügyminiszter Magyarországra utazik, hogy üdvözölje a magyar királyt és jelen legyen a hadgyakorlatokon. — **A portánál** nem csekély aggodalommal nézik az armeniai viszonyok fordulását. A muzulmánok rendkívül fel vannak izgatta az örmények ellen.

KÖZGAZDASÁG.

A sorvetés nagy előnyei.

Az őszi gabonavetés küszöbön állván, ez alkalomból nem lesz fölösleges a sorvetésről egyet mást elmondani főleg most, midőn már annyiféle s mondhatjuk olcsó vetőgépekkel rendelkezhetünk. A vetőmag megtakarítás, a vetőmagnak egyenlő mélységbe jutása stb. nem egyedüli előnyei a sorvetésnek. A sorba vetett gabonafélék és egyéb kultúrnövények jobban bokrosodnak, már pedig a termés mennyisége és minősége jórészt a bokrosodástól függ. A sorbavetett növényeken ugyanis az oldalhajtások oldalvást nőnek úgy, hogy a napsugarak jól érhetik, minek következtében az ilyen növények, főképp gabonafélék ritkán dőlnek meg. Sajnos, hogy még a praktikus körökben sincsenek egészen tisztában azzal, hogy a növényeknek milyen és mennyi világosság kell. Világosságra minden zöldnövénynek van szüksége; világosság hozza létre a tápláló chlorofil szemcséket, mielőtt ez ugyancsak a világosság hatása alatt működését megkezdí. Azokat a növényeket, melyek sötétben nevelkedtek, s kevés chlorofiljük van, etoilizált növényeknek nevezzük. Az etoilizált növények alatt azonban a chlorofil hiányán kívül a többi betegséget is értjük, melyeknek ezek a növények alá vannak vetve. E betegségek legfőbbképpen abban nyilvánulnak, hogy a sötét helyen növekedett növények rendesen nagyon felnyulnak apró leveleket fejlesztenek; nyurga száraik nagyon gyengék, törékenyek, mert nem fásodtak meg annyira, hogy egyenesen állhassanak.

Minden mezőgazda észrevehette már, hogy nagyon sűrű leombozatu fák alatt a gabona megdől, mert árnyékban állt. A nagyon sűrű gabonavetés szárai egymást árnyékolják be a földnél. A száruk alsó részei etoilizálnak, puhák maradnak, mert nem fásodhatnak meg eléggé. Az ilyen gabona, ha nagyobb ező lekonyítja, könnyen megtörik és megdől. A megdőlést tehát nemcsak az által akadályozhatjuk meg, ha arról gondoskodunk, hogy a talaj tulságos sok tápanyagot ne kapjon, hanem az által is, ha arról gondoskodunk, hogy a növények elég világosságot kapjanak. Igaz, hogy olyan növények is vannak, melyek intenzívebb világosság miatt nem képesek kellően növekedni; de ezek a kivételek közé tartoznak, a legtöbb zöldnövénynek sok világosság és intenzív világosság kell. A tápanyagok hiánya vagy pótlása (kovasav) e tekintetben egészen hatástalan. A könnyen felvehető nitrogen előmozdítja ugyan a levelek fejlődését, de nagyon szélesre nőnek, minek következtében az alsó részeket beárnyékolják. A beárnyékolts részek pedig, mint fentebb említettük nem erősödhetnek kellőképpen meg, tehát megtörik. A tulságos nitrogen tápanyag is lehet oka a megdőlésnek, de csak közvetve, közvetlen oka mindig a világosság hiánya, melyen a sorvetéssel segíthetünk.

HIVATALOS RÉSZ.

Sz. 55—1890. k. k. b.

Hirdetmény.

A vármegyei kegyeletházban lévő szegények részére téliruha és fehérneműk beszerzése tekintetéből versenytárgyalás nyitattik, u. m.:

10 drb férfi kabát szürke posztóból.
10 „ „ nadrág „ „
10 „ női felsőing és derék sötét kalmuk vagy parkétból.
20 drb férfing fehér vászonból.
20 „ férfi lábravaló fehér vászonból.
20 „ női ing fehérvászonból.

A vállalkozni kívánók kötelesek 50 kros bélyeggel és 20 frt ovadékkal és a kelmék mintáival ellátott zárt ajánlataikat f. év szeptember hó 14-ig közvetlen hozzám beadni.

Vállalkozó köteles a vállalatot 30 nap alatt teljesíteni.

A kegyeletház választmánya nevében.

Deésen, 1890. augusztus 28-án.

S z a r v a d i P á l,
kir. tanácsos alispán.

Szolnok-Dobokamegye alispánjától.

Sz. 15,121—1890.

A tekintetes főszolgabíró urnak

A törvényhatóság több községében uralgott s részben még ma is uralgó járványos, ragályos betegségek alkalmával a beteg környezete s közvetlen hozzá tartozói amiatt, mert azt, hogy a ragály nem csak a beteg — s az azok által használt tárgyak, hanem a beteg légkörével való érintkezés vagyis az oly betegek látogatása, — az azok által használt tárgyak érintkezése s ily temetésekeni megjelenés által is terjed és terjeszthető, felfogni s belátni képes nem lévén, attól nem csak nem óvakodnak, hanem a ragályozás veszélyeinek lépten, nyomon kiteszik magukat s megbetegülés esetén nem csak hogy orvosi segítségért önként nem folyamodnak, de a hatósági orvosok eljárása iránt is teljesen közömbösök s azt merőben ignorálják.

Az orvos által rendelt gyógyszereket — (fizetéstől való félelemből) — csakis vonakodva vagy épen el nem fogadják, utasításait, tanácsait mellőzik s betegekkel a legellentétesebb s a józan okossággal ellenkező néha felháborító dolgokat mivelnek s bár mely tudákos asszony tanácsára többet adnak s azt — (hihetőleg azért, mert költségbe nem kerül), — több bizalommal követik, mint a járási orvos utasításait.

S miután tudomásom van arról is, hogy egyes szülők himlős és ronsolótoroklobbos betegeket, gyermekeiket nem csak kijárni engedik, a szomszéd gyermekeivel érintkezni hagyják, de azzal ők maguk is a szomszédba s rokonaikhoz mennek s a ragályt bár ha öntudatlan, de tényleg elhurcolják s tova viszik s mert tudomásom van arról is, hogy ily temetések alkalmával résztvét, de inkább kíváncsiság s a szegényebbek más okokból, de tömegesen jelennek meg s a ragályt így is széthurcolják, minek szükségképi következménye aztán az, hogy ma itt s holnap a községnek egy másik részében üt ki s mire egyik részében megszűnik, egy másik részében újra kezdődik, s így a község terjedelme és népessége szerint hónapokig, sőt évekig is eltarthat a baj, és végre, mert biztos tudomásom van arról is, hogy a községi előljárók ily körülmények közt sem a helyzet, sem feladatok, sem törvényszerű köteleességük tudatával nem birva, a nép felvilágosítása, tájékoztása és kellő utasítása érdekében önmaguktól nem csak semmit sem tesznek, de a megtett hatósági és orvosi intézkedéseket is vagy lanyhán, illetlen vagy épen nem is teljesítik, indítatva érzem magam felkérni tks főszolgabíró urat, miszerint ragályos és járványos betegségek alkalmával minden eréllyel hasson oda, hogy az ily betegek csak is a rendelt orvosi szerekkel s az adott utasítások szerint kezeltesse s a megtett óvintézkedések pontosan és szigorúan betartassanak s hogy az az ellen vétők bejelen-tesse.

Felkérem egyszersmid arra is, hogy azokat, kik tett intézkedéseit nem teljesítik avagy áthág-

ják, úgy a hanyag és kötelességét nem teljesítő előljárót is szigorúan megfenyíteni sziveskedjék.
Deésen, 1890. évi augusztus 8-án.

Szarvadi Pál
kir. tanácsos alispán.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
KOVÁCS SAMU.

Hirdetések.

Sz. 2500—1890.

(246)1—1

H i r d e t m é n y.

Szamosujvár város tulajdonához tartozó kápolnai erdőben levő makktermésnek tet-
szés szerinti használata a legtöbbet ígérőnek a városi tanácsstermben f. évi szeptem-
ber hó 19-ik napján regeli 10 óra-
kor szabályszerűen szerkesztett zártajánlatok beadhatásával egybekötött nyilvános szóbeli árverésen és azonnali készpénz fizetés mel-
lett ki fog adatni.

Árverezni kívánok kötelesek a 400 fo-
rintban megállapított kikiáltási ár 10%-át b-
ánatpénzül letenni; az árverési feltételek a
gazdasági tanácsosnál, a hivatalos órák alatt
megtekinthetők.

Szamosujvár szab. kir. tanácsa, 1890.
augusztus 28.

Polgármester helyett:

G o p c s a J o á c h i m s. k.
tanácsos.

O s z t i á n K r i s t ó f s. k.
főjegyző.

Sz. 4957—1890. polg.

(247)1—1

Hirdetmény. Völcsi tagosítási ügyben
előmunkálatok megkezdésére tárgyalási határ-
napul folyó évi **szeptember hó 22-ik napjának
reggeli 9 órája** Völcs községébe a helyszínére
tüzetik ki. Hova összes érdekeltek a kimaradás-
ból eredhető joghátrányok terhe alatt ezennel
megidéztenek. Deés, 1890. augusztus 28. d. kán.
S e b e P á l, kir. tszéki eljáróbíró.

Sz. 3796—1890. p. V. T.

(248)1—1

Arverési hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy a Deésváros tu-
lajdonát képező s a szécsényi utcában je-
lenleg lakásul átalakított helyiség, mely áll
2 szoba, konyha és kamarából, a folyó évi
szeptember hó 18-án d. e. 10 órakor a vá-
rosház nagytermében megtartandó nyilvános
árverésen 1890. évi október 1-től kezdve
1892. évi május 1-ig bérbe fog adatni, a
részletes feltételek a városi levéltárban meg-
tekinthetők.

Deésváros tanácsának 1890. augusztus
30-iki üléséből.

I l o s v a y J e n ő,
polgármester helyettes.

L o s o n c z y I s t v á n,
főjegyző.

Eladó makk.

Deésen, a birtokosság 1200 hold erde-
jében termett tölgy- és bükkmakk, folyó hó
10-én d. e. 10 órakor a városházánál tar-
tandó nyilvános árverésen a legtöbbet íg-
rőnek el fog adatni.

Deés, 1890. szeptember 3-án.
(249)1—1 A z e l n ö k s é g

Sz. 4465.—1890. polg.

(250)1—1.

Hirdetmény. R e t t e g községben
gyakorolt italmérsi jogért megállapított kárta-
lanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896.
számu igazságügyministeri rendelet 9. és 10. §§-
aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az
igények tárgyalására határidőül 1890. évi okt-
ber hó 20-ának d. e. 9 órája a kir. törvényszéknél
Hosszu László kir. törvényszéki bíró hivatalos
szobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokos-
ság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idé-
ző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztet-
téssel az elmaradásnak az idézett rendeletben
megállapított következményeire, ezennel idéztet-
nek. — A deési kir. trvszéknél, 1890. augusztus hó
20-án tartott üléséből. Balázs, eln. Gaál, jegyző.

Jegyzői irnokot

keresek, ki állását azonnal el is foglalhatja, ha
a román nyelvet bár szóbelileg bírja és a jegyzői
teendőkhöz kellő jártassága van. — Javadalma-
zását levélben közlöm az illető ajánlkozóval.
Borgó-Prund, 1890. aug. 21-én.

2—2

Bakó Károly,
k. jegyző.

Makkoltatás.

Gróf Teleky Árpád öméltsága tulajdo-
nát képező soosmezői, nagyilóndai, májlán i,
macskamezei és dióspataki határokon le-
vő erdőségeiben a sertésekkel való makkoltatás
a folyó 1890. évre ajánlatok útján kiadatik.

Ajánlat tehető az egész erdőségek makk-
termésére vagy egyes erdő részletekre.

Bővebb felvilágosítást Piskolty Dániel
nagyilóndai tisztartó és Rigler Samu pur-
kereci ispán (u. p. Kucsulát), valamint alul-
irott adhat. — Ajánlatok alulirtohoz nyujtan-
dok be.

Nalácsvádon, 1890. évi augusztus hó
19-dik napján.

S z e n t p á l y G y u l a,
3—3(238) jóság igazgató.

Sz. 2765—1890. polg.

(244)2—3.

Hirdetmény. Gróf Teleki György és ér-
dektársainak a nagyilóndai összes birtokosság-
ellen, a nagyilóndai határ tagosításának mege-
gedéséért benyújtott kérelme fölötti tárgyalásra
határnapul folyó év október hó 27-ik napjának
d. e. 10 órája tüzetik ki Nagyilónda községében
a helyszínére, hová összes érdekeltek az 1880.
XLV. t. t. 9. §. második bekezdésébe foglaltokra
figyelmeztetéssel ezennel megidéztenek. A deési
kir. törvényszéknek 1890. július hó 21-én tartott
üléséből B a l á z s, elnök. N y i r ő, jegyző.

Haszonbérlet.

Gróf Teleky György ö méltósága tulaj-
donát képező nagyilóndai vendéglő épület,
melyhez étterem, 5 vendégszoba, casinóhe-
yiség, vendéglős lakás, konyha, pince,
istálló fészter és jégverem tartozik, 1891. év
január hó 1-jétől kezdve 3, esetleg 6 egy-
egymásután következő évre haszonbérbe adatik.

Bővebb felvilágosítást alulírott ad.
Nalácsvádon, 1890. év augusztus hó 19.
napján.

S z e n t p á l y G y u l a,
3—3(239) jóság igazgató.

Szagtalan és nyomban készülő

100 mtrhez
egy kl.
ára 1.50 kr.

Befed min
denkorábu
mázolást

**Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK**

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt i használtatás-
ának, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadós száradás,
mely az olajfestékek és az olajtaknak sajátja, elkerültesse.
Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti
a mázolást. A palló nedves tárggyal feltörölhető, anélkül, hogy
elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénymázt,
sárgásbarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olaj
festék fűdi be a pallót s egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt
alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen befűd minden
foltot, korábbi mázolást stb; van azután

tiszta fénymáz (színezetlen)
új pallókra s parketre, mely csupan fényt ad. Különösen
parketre s olajfestékekkel mar bemázolt egészen új pallókra való.
Csak fényt ad, ennél fogva nem fűdi el a famustrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzetmtr. (két középna-
gyasú szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 9 1/2 márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol
raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prosp-
ektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tes-
ék jól vigyázni a cégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint
1850 éve létező gyármányt sokféle utánozzák és hamisítják,
s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak még nem felelő minőség-
ben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

Kapható Deésen,
(212)7—15 **Brugovits és Reháknál.**